

Když jsem šel přes háj zelený

♩=170

Když jsem šel přes háj ze - le - ný svou mi - lou na - vší -
sly - šel jsem zpí - vat sla - víč - ka mu - sel jsem za - sta -

vit,
vit.

Se - děl na dou - beč - ku,

na ma - lém stro - meč - ku a tam so - bě pro -

zpě - vo - val ve - čer - ní pís - nič - ku.

2. Jednoho dne časně zrána slaviček nezpíval,
poletoval z křoví na strom, na mě se zadíval.
[:Když vyjdu z lesa ven, tu slyším novinu,
že mou ze všech nejmilejších nikdy nedostanu.:]

3. Smutně kráčím přes záhradu k jejímu okénku,
a tu spatřím uplakanou svou drahou Andulku.
[:Slyším matku mluvit, toho si nesmíš vzít,
ten je pro tebe chudobný, toho ty nesmíš mít.:]

4. Dcera na to odpovídá své drahé matince,
bohatého si nevezmu, ten hledá tisíce.
[:Kdybyste mě byla raděj utopila,
když jste na mě do koupele první vodu lila.:]